

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9520/18

Interinstitutionella ärenden:

2016/0131 (COD)
2016/0132 (COD)
2016/0133 (COD)
2016/0222 (COD)
2016/0223 (COD)
2016/0224 (COD)
2016/0225 (COD)

ASILE 31
ASIM 57
CSC 172
EURODAC 7
ENFOPOL 286
RELEX 480
CODEC 896

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 8715/1/16 REV 1 ASILE 11 CODEC 613
11318/1/16 REV 1 ASILE 28 CODEC 1078
11316/16 ASILE 26 CODEC 1076 + ADD 1
11317/16 ASILE 27 CODEC 1077 + ADD 1 + ADD 2
8765/1/16 REV 1 ASILE 13 EURODAC 3 ENFOPOL 132 CODEC 630
8742/16 ASILE 12 CODEC 619
11313/16 ASIM 107 RELEX 650 COMIX 534 CODEC 1073

Ärende:

Reformering av det gemensamma europeiska asylsystemet och vidarebosättning

- a) Dublinförordningen: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (första behandlingen)
- b) Direktivet om mottagningsvillkor: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning) (första behandlingen)
- c) Skyddsgrundsförordningen: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (första behandlingen)
- d) Förordningen om asylförfaranden: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (första behandlingen)
- e) Eurodacförordningen: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av [förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål (omarbetning)
- f) Förordningen om EU:s asylbyrå: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (första behandlingen)
- g) Förordningen om en ram för vidarebosättning: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 (första behandlingen)

Riktlinjedebatt/lägesrapport

I. INLEDNING

1. Den 4 maj 2016 och den 13 juli 2016 lade kommissionen fram sju lagstiftningsförslag som syftar till att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas). Detta paket innefattade en omarbetning av Dublinförordningen och Eurodacförordningen, ett förslag till förordning om inrättande av Europeiska unionens asylbyrå, ett förslag till förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i EU, ett förslag till skyddsgrundsförordning, en omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor samt ett förslag till förordning om inrättande av en unionsram för vidarebosättning.
2. Det bulgariska ordförandeskapet har gått vidare med den behandling av ovannämnda förslag som inleddes under det nederländska ordförandeskapet och fortsatte under det slovakiska, det maltesiska och det estniska ordförandeskapet. Föreliggande lägesrapport bygger på den tidigare rapport som lades fram för rådet den 8 december 2017 och som återges i dokument 15057/1/17.

II. LÄGESRAPPORT OM ÄRENDENA MED KOPPLING TILL DET GEMENSAMMA EUROPEISKA ASYLSYSTEMET

A. *DUBLINFÖRORDNINGEN*

3. Vid mötet i oktober 2017 välkomnade Europeiska rådet de framsteg som hittills uppnåtts i fråga om reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet och manade det till ytterligare konvergens i riktning mot en överenskommelse som skapar rätt balans mellan ansvar och solidaritet och som sörjer för tålighet mot framtida kriser i linje med slutsatserna från juni 2017. Europeiska rådet angav också i slutsatserna från mötet i oktober att det hade för avsikt att återkomma till denna fråga vid mötet i december och försöka att nå konsensus under första halvåret 2018.

4. Efter ledarnas diskussioner den 14–15 december 2017 sammankallade det bulgariska ordförandeskapet, som vägledades av den ram som fastställts av Europeiska rådet, expertmöten i formatet Ordförandeskapets vänner inom strategiska kommittén för invandring, gränser och asyl (Scifa) för att diskutera texten till Dublinförordningen. Sju möten i detta format på två till tre dagar vardera hölls mellan den 15 januari och den 8 maj. De kärnfrågor som identifierats har regelbundet lagts fram för Coreper för diskussion och ytterligare vägledning som ett bidrag till uppnåendet av konsensus i linje med Europeiska rådets begäran. Dessutom hölls två möten för RIF-råden den 18 och 28 maj.

B. DIREKTIVET OM MOTTAGNINGSVILLKOR

5. Förslaget om omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor behandlades ursprungligen av arbetsgruppen för asyl, och sedan juli 2017 av RIF-råden. Vid mötet i Coreper den 29 november 2017 förelåg ett brett stöd för att ge det estniska ordförandeskapet i uppdrag att inleda förhandlingarna med Europaparlamentet. Det första trepartsmötet ägde rum den 12 december 2017. Sedan dess har ytterligare fem trepartsmöten ägt rum under det bulgariska ordförandeskapet. Det intensiva arbete som utförts på teknisk nivå tillsammans med Europaparlamentet, under vilket man organiserade flera redaktionskommittémöten och tekniska trepartsmöten i syfte att förbereda de politiska trepartsmötena, har gjort det möjligt att behandla hela direktivet och förena de politiska ståndpunkterna, som låg mycket långt ifrån varandra när det gäller flera ämnen, genom utarbetande av kompromissförslag. Vid det trepartsmöte som ska hållas den 6 juni 2018 förväntas man ta upp de kvarstående frågor om vilka det för närvarande pågår förhandlingar, och bör man kunna nå en slutgiltig uppgörelse om paketet.

C. SKYDDSGRUNDSFÖRORDNINGEN

6. Förhandlingarna med Europaparlamentet inleddes i september 2017. Än så länge har sex trepartsmöten ägt rum, och flera tekniska möten har hållits däremellan. Det bulgariska ordförandeskapet har gjort kontinuerliga ansträngningar för att nå en överenskommelse med Europaparlamentet om skyddsgrundsförordningen. Djuplodande och givande diskussioner har ägt rum på teknisk nivå och ett stort antal inslag förtydligades både när det gäller kriterierna för att vara berättigad till skydd och rättigheter och förmåner för personer som beviljats internationellt skydd. Dessa bekräftades också på politisk nivå. När det gäller vissa viktiga inslag har enighet fortfarande inte nåtts (till exempel gäller detta huruvida användning av det interna skyddsalternativet ska vara obligatoriskt eller frivilligt, huruvida omprövning av status ska vara obligatoriskt eller frivilligt, definitionen av familjemedlemmar och giltighetstiden för uppehållstillstånd). Ytterligare två trepartsmöten planeras (den 30 maj och den 14 juni) och ordförandeskapet har för avsikt att avsluta detta ärende senast i slutet av mandatperioden.

D. FÖRORDNINGEN OM ASYLFÖRFARANDEN

7. Det bulgariska ordförandeskapet slutförde den tredje behandlingen av förslaget i arbetsgruppen för asyl och den fjärde behandlingen på nivån för RIF-råden. Kontinuerliga ansträngningar har gjorts för att bemöta medlemsstaternas farhågor när det gäller olika inslag i förslaget (till exempel de behöriga myndigheternas uppgifter, tillgången till rättsligt bistånd och biträde under förfarandet eller tidsfrister för överklagande och reglerna om ”säkra länder”) och för att säkerställa förenlighet med relevanta bestämmelser i Dublinförordningen. De bestämmelser som syftar till att täppa till kryphål i förfarandena och förhindra missbruk av asylsystemet granskades noga för att man skulle hitta de effektivaste lösningarna och samtidigt ge medlemsstaterna viss flexibilitet. Betydande övergripande framsteg har gjorts och endast några frågor kvarstår, till exempel hur länge uppgifter får lagras och samverkan med Dublinförordningen. Ytterligare fyra möten för RIF-råden planeras och ordförandeskapet har för avsikt att lägga fram ett förslag till förhandlingsdirektiv avseende förhandlingarna med Europaparlamentet kort tid efter mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor).

E. EURODACFÖRORDNINGEN

8. De interinstitutionella förhandlingarna om omarbetningen av Eurodacförordningen inleddes i september 2017 på grundval av det utvidgade mandat som Coreper enades om den 15 juni 2017 och omröstningen i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor den 30 maj 2017. Den 14 februari 2018 utvidgade Coreper rådets förhandlingsmandat avseende Eurodacförordningen till att även omfatta frågor som rör vidarebosättning. Fyra trepartsmöten ägde rum under det estniska ordförandeskapet och det femte hölls under det bulgariska ordförandeskapet den 25 april 2018. Samtidigt som medlagstiftarna har kunnat komma överens om de flesta av bestämmelserna i den omarbetade förordningen kvarstår fortfarande några olösta frågor. Bland dessa kan nämnas hur länge asylsökandes uppgifter ska få lagras, överföring av uppgifter till tredjeländer vid återsändande, frågan om personer som medföljer ensamkommande barn när deras biometriska uppgifter tas samt användning av tvång som en påföljd på grund av bristande efterlevnad av skyldigheten att ta biometriska uppgifter. I vissa av dessa frågor har man kunnat komma överens på en teknisk nivå. Ordförandeskapet hoppas kunna lösa dessa frågor vid ett trepartsmöte med Europaparlamentet före ordförandeskapsperiodens slut. Ordförandeskapet planerar också att inleda diskussioner med Europaparlamentet om de bestämmelser i denna förordning som rör vidarebosättning.

F. FÖRORDNINGEN OM EUROPEISKA UNIONENS ASYLBYRÅ

9. Efter rådets överenskommelse om en partiell allmän riktlinje den 20 december 2016 inledde det maltesiska ordförandeskapet i januari 2017 förhandlingar med Europaparlamentet. Som ett resultat av en rad tekniska möten och trepartsmöten nådde det maltesiska ordförandeskapet en överenskommelse om den normativa delen av texten vid trepartsmötet den 28 juni. Det estniska ordförandeskapet fortsatte arbetet på teknisk nivå i syfte att anpassa skälen till texten i den normativa delen av förslaget, och det har kommit överens med Europaparlamentet i frågan. Det estniska ordförandeskapet slutförde också arbetet med medlemsstaternas löften till reserven för asylinsatser, som nu uppgår till 500 experter. Den 6 december 2017 noterade Coreper den överenskommelse som nåtts med Europaparlamentet om förslaget, exklusive texten inom hakparentes där det hänvisas till andra förslag om det gemensamma europeiska asylsystemet. Det fortsatta arbetet med förslaget har skjutits upp i väntan på utvecklingen i förhandlingarna om resten av paketet om det gemensamma europeiska asylsystemet.

G. VIDAREBOSÄTTNINGSFÖRORDNINGEN

10. Mandatet för förhandlingar med Europaparlamentet antogs den 15 november 2017. Förhandlingarna mellan institutionerna inleddes i december 2017. Hittills har fyra trepartsmöten ägt rum under det bulgariska ordförandeskapet och möjliggjort framsteg avseende flera delar av förslaget. Fler trepartsmöten kommer att sammankallas de närmaste veckorna i syfte att nå en politisk överenskommelse före ordförandeskapsperiodens slut.

III. DET GEMENSAMMA EUROPEISKA ASYLSYSTEMET

11. Samtliga ovan nämnda ärenden är sammankopplade och utgör byggstenarna i det gemensamma europeiska asylsystemet. Oförmågan att avskräcka asylsökande från sekundära förflyttningar mellan medlemsstaterna har identifierats som en av de största svagheterna i EU:s asylsystem. Genom att göra en medlemsstat ansvarig för varje asylansökan syftar den nuvarande Dublinförordningen till att förhindra att flera asylansökningar lämnas in av samma person, och den omfattar tydliga indikationer på vilken medlemsstat som är ansvarig, oavsett den asylsökandes preferens. Den föreskriver ett system för överföring av sökande till den ansvariga medlemsstaten. Den nuvarande Dublinförordningens regler om upphörande av ansvar skapar emellertid incitament för sökande eller irreguljära migranter att röra sig vidare till vilket land de vill och ansöka om skydd där. Om de dessutom kan undvika skyldigheten enligt Eurodacförordningen att lämna biometriska uppgifter, kan inte Dublinförordningen tillämpas på ett korrekt sett, vilket, tillsammans med det låga antalet genomförda överföringar, leder till att systemet blir ineffektivt.
12. Sekundära förflyttningar uppmuntras också av att harmoniseringen mellan medlemsstaternas asylsystem är begränsad, t.ex. när det gäller längden på förfarandena eller mottagningsvillkoren, vilket åtminstone delvis är resultatet av att bestämmelserna i de nuvarande direktiven om asylförfaranden och mottagningsvillkor ofta är frivilliga. Sekundära förflyttningar bör kunna minskas genom att man, genom skyddsgrundsförordningen, tar bort de skönsmässiga bestämmelser som finns kvar i kriterierna för bedömning av hur välgrundade asylansökningar är.

13. Ett av de främsta syftena med reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet har blivit att ta itu med sekundära förflyttningar. Förslag har lagts fram om en rad åtgärder inom hela unionsregelverket på asylområdet för att avskräcka personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från att resa till den medlemsstat som de föredrar och för att införa påföljder för sådana irreguljära förflyttningar. Förutom åtgärder i Dublinförordningen och Eurodacförordningen har förslag lagts fram om andra förfarandemässiga förbättringar i förordningen om asylförfaranden. Eftersom denna förordning kommer att ersätta det nuvarande direktivet kommer de tillhörande tidsfristerna och reglerna att bli direkt tillämpliga i medlemsstaterna och därmed avlägsna de stora förfarandemässiga skillnader som för närvarande råder på EU-nivå och undanröja incitamenten för personer att röra sig mellan medlemsstaterna i jakt på snabbare förfaranden. Förordningen omfattar också tydliga skyldigheter för den sökande och strikta påföljder om dessa inte fullgörs. En annan viktig del rör harmoniseringen av reglerna om säkra tredjeländer, första asylland och säkra ursprungsländer, vilka nämns nedan.
14. Av ovan nämnda framgår tydligt att samtliga ärenden i det gemensamma europeiska asylsystemet är sammankopplade. Därför kan målen med paketet, dvs. begränsa sekundära förflyttningar och effektivisera asylförfaranden, endast uppnås om en överenskommelse kan nås om samtliga ärenden som rör det gemensamma europeiska asylsystemet.

Mot bakgrund av detta förelägger ordförandeskapet rådet följande frågor för debatt om de två ärenden i vilka rådet ännu inte har nått en överenskommelse och förhandlingsmandatet har antagits, nämligen förordningen om asylförfaranden och Dublinförordningen. När det gäller förhandlingarna med Europaparlamentet är det också avgörande att man når en överenskommelse om dessa två ärenden, så att reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet kan slutföras före utgången av det nuvarande Europaparlamentets mandat.

A. FÖRORDNINGEN OM ASYLFÖRFARANDEN

15. Förslaget till förordning om asylförfaranden innehåller detaljerade bestämmelser om begreppen rörande säkert land, dvs. säkert tredjeland, första asylland och säkert ursprungsland. Begreppen säkert tredjeland och första asylland är skäl till att neka en ansökan prövning, medan säkert ursprungsland är ett skäl till att behandla en ansökan med ett påskyndat prövningsförfarande. I enlighet med förslaget ska det upprättas EU-förteckningar över både säkra ursprungsländer och säkra tredjeländer. En förteckning över säkra ursprungsländer har bifogats den föreslagna förordningen men den innehöll inte någon förteckning över säkra tredjeländer utan det fastställdes att en sådan skulle antas i ett senare skede genom en framtida ändring av förordningen om asylförfaranden (artikel 46)¹.
16. Rådets olika förberedande organ diskuterade ingående olika aspekter med avseende på begreppen rörande säkra länder. Följaktligen diskuterade man grundligt de kriterier som ett säkert tredjeland eller första asylland bör uppfylla samt det dithörande begreppet tillräckligt skydd, framför allt efter Europeiska rådets slutsatser från juni 2017, i vilka det begärdes att de berörda bestämmelserna i förslaget skulle anpassas till de faktiska krav som följer av Genèvekonventionen och EU:s primärrätt. Dessa aspekter diskuterades även vid ett möte i Scifa² den 28 september 2017. Sedan dess har betydande framsteg gjorts med att förtydliga dessa begrepp. Ordförandeskapets senaste kompromissförslag har i allmänhet fått medlemsstaternas stöd, och uppfyller därmed Europeiska rådets begäran.

¹ Sådana förteckningar är en grundläggande del av förordningen om asylförfaranden och kan därför endast ändras via en förordning som bör antas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Se domstolens dom i mål C-133/06.

² Dok. 12331/17.

17. I enlighet med ordförandeskapets senaste kompromissförslag kommer medlemsstaterna alltid kunna behålla eller införa nationella förteckningar över säkra ursprungsländer eller säkra tredjeländer parallellt med EU-förteckningarna (artikel 50). Detta innebär att om en sökande kommer från ett säkert ursprungsland kan en ansökan nekas prövning även om det landet inte är upptaget på EU-förteckningen över säkra ursprungsländer utan på den ansvariga medlemsstatens nationella förteckning. Om en sökande har kommit till EU via ett säkert tredjeland och på nytt kan resa in till det landet kan en ansökan också nekas prövning även om det landet inte är upptaget på EU:s förteckning över säkra ursprungsländer utan på den ansvariga medlemsstatens nationella förteckning. Om ett tredjeland tillfälligt avförs från förteckningen över säkra tredjeländer på unionsnivå ska medlemsstaterna inte beteckna det landet som ett säkert tredjeland på nationell nivå. Om tredjelandet inte längre betecknas som ett säkert land på unionsnivå får medlemsstaterna endast beteckna det landet som ett säkert tredjeland om kommissionen inte har några invändningar mot denna beteckning.
18. Innehållet i EU-förteckningen över säkra ursprungsländer samt möjligheten att redan bifoga en EU-förteckning över säkra tredjeländer till förordningen om asylförfaranden diskuterades senast vid ett möte i Scifa³ den 17 maj 2018. Efter detta möte stod det klart att medlemsstaterna samtycker till att det finns en EU-förteckning över säkra ursprungsländer parallellt med de nationella förteckningarna.

³ Dok. 8735/18.

Vid diskussionerna i Scifa bekräftades också medlemsstaternas stöd för en EU-förteckning över säkra tredjeländer som bifogas förordningen om asylförfaranden. Diskussionerna visade också att man inte behöver vänta på en överenskommelse om innehållet i dessa förteckningar innan man börjar förhandla med Europaparlamentet och att medlemsstaterna kan enas om innehållet i ett senare skede i form av ett kompletterande förhandlingsmandat. Under tiden har medlemsstaterna för avsikt att försöka få till stånd ett förhandlingsmandat om resten av förslaget före slutet av juni 2018.

19. *Mot denna bakgrund uppmanas delegationerna att samtycka till att*

- *att det före tidpunkten för antagandet utarbetas en EU-förteckning över säkra tredjeländer som bifogas förordningen om asylförfaranden,*
- *att Coreper så snart som möjligt före slutet av juni bör anta ett förhandlingsmandat om förordningen om asylförfaranden så att det kommande ordförandeskapet kan inleda förhandlingar med Europaparlamentet.*

B. DUBLINFÖRORDNINGEN

20. Med utgångspunkt i diskussionerna under de tidigare ordförandeskapen om den konkreta tillämpningen av principerna om solidaritet och ansvar har det bulgariska ordförandeskapet i Dublinförordningen befast grunden för en ny krismekanism för hantering av migrations- och asylsystemen i unionen när de utsätts för tryck. Detta har skett parallellt med arbetet med andra delar av asyl- och migrationssystemet, som ska byggas upp utifrån de aspekter av den övergripande politiken som rör förstärkt gränsförvaltning, återvändande och den externa dimensionen. Ordförandeskapets förslag utgår från att det europeiska svaret på oproportionerligt migrationstryck måste vara systematiskt och samordnat och sättas in snabbt. Genom det bör man på lämpligt sätt kunna hantera olika situationer som kan uppstå i men också utanför EU och därför bör det kunna anpassas till olika nivåer av tryck, olika migrationsflöden eller situationer i ursprungs- och transitländerna. Samstämmiga åtgärder från alla berörda parter, inklusive medlemsstaterna, EU-institutionerna, EU-organen och EU-byråerna, bör säkerställas.

Med utgångspunkt i erfarenheterna från och lärdomarna av krisen 2015 och resultatet av diskussionerna på politisk nivå om Dublinförordningens främsta principer har det bulgariska ordförandeskapet föreslagit att man ska lägga till ett nytt kapitel om ett europeiskt svar på oproportionerligt migrationstryck.

Situationen i fakta och siffror mellan 2010 och 2017 visar tydligt att det behövs en strukturerad mekanism på EU-nivå för att säkerställa att varje potentiell utmaning för EU:s asyl- och migrationssystem hanteras systematiskt och i rätt tid. Som framgår av bilaga 2 började antalet asylansökningar öka på EU-nivå under 2011 – när konflikterna i Syrien och Libyen började – innan de nådde sin topp under 2015. Avsaknaden av i förväg överenskomna kriterier och åtgärder resulterade i en mängd tillfälliga åtgärder som svar på den situation som höll på att förvärras. Detta försenade antagandet av nödvändiga åtgärder fram till 2015–2016 då det stod helt klart att situationen var så allvarlig att det krävdes ett kraftfullt svar från EU. Som något positivt kan det också framhållas att medlemsstaterna och EU:s institutioner och organ när respektive åtgärder så småningom sattes in agerade tillsammans vilket möjliggjorde förstärkt skydd av de yttre gränserna, en stadig minskning av antalet irreguljära inresor och dödsfall till sjöss, ersatte oreglerade förflyttningar med lagliga och säkra vägar för människor som är i verkligt behov av internationellt skydd och hjälpte de hårdast drabbade medlemsstaterna att hantera trycket. Även om det är svårt att bedöma effekterna av de enskilda åtgärder som inleddes under denna period är det kombinationen av alla dessa åtgärder som faktiskt ledde till en successiv och fortlöpande minskning av trycket och till en bättre förvaltning av asyl- och migrationsströmmarna, bland annat till en hållbar minskning av antalet irreguljära inresor på sikt.

21. Genom att införa det nya kapitlet avser ordförandeskapet att använda Dublinförordningen som grund för utarbetandet av en fullt utbyggd krishanteringsmodell för förvaltning av EU:s migrations- och asylsystem när det utsätts för tryck, särskilt genom att föreskriva en rad åtgärder som kan tillämpas under de olika stadierna av en potentiell kris. Åtgärderna bör utformas för att möjliggöra ett skraddarsytt svar på olika situationer före och under krisen: olika nivåer av tryck, olika migrationsflöden eller situationer i ursprungs- och transitländerna osv.

Ordförandeskapets förslag skiljer mellan tre faser i krismekanismen: normala omständigheter, svåra omständigheter och allvarliga kriser. Den andra fasen, svåra omständigheter, har delats upp i två underfaser. Den nya texten i kapitel VIA fastställer åtgärder och ytterligare kriterier som ska tillämpas om en eller flera medlemsstater befinner sig i svåra omständigheter eller drabbats av en allvarlig kris. Nyckelbegreppet här är rimlig andel vilket avser det antal sökande som varje medlemsstat skulle vara i stånd att hantera. Om situationen, trots de åtgärder som vidtagits, förvärras, ska de förfaranden som föreskrivs för allvarliga kriser tillämpas (se bilaga 3).

22. Som ett resultat av dessa diskussioner har de övergripande målen i Dublinförordningen bekräftats och brett stöd har erhållits för de flesta bestämmelserna i utkastet till förordning. Många delegationer framhöll emellertid att deras slutliga ståndpunkter kommer att bero på den samlade balansen mellan solidaritet och ansvar och den övergripande effektiviteten hos det reformerade Dublinsystemet.
23. Att finna rätt balans mellan solidaritet och ansvar är av avgörande betydelse för hur EU:s asylsystem ska fungera i framtiden. Å ena sidan behövs det en rad tydliga kriterier för att fastställa ansvaret, som inte ändras eller upphör så lätt. Det reformerade Dublinsystemet måste förhindra pullfaktorer och begränsa sekundära förflyttningar och missbruk genom att fastställa klara skyldigheter för medlemsstaterna och de sökande, inbegripet påföljder för bristande efterlevnad, och säkerställa effektiva förfaranden för att underlätta överföringar inom ramen för Dublinförfarandet. Å andra sidan måste det reformerade systemet innehålla ett starkt förebyggande element, som i största möjliga utsträckning begränsar krissituationer, men samtidigt måste unionen vid oförutsedda händelser eller om en medlemsstat är oproportionerlig, förfoga över en välfungerande och effektiv solidaritetsmekanism som lätt kan aktiveras.

24. Mot bakgrund av ordförandeskapets beaktande av delegationernas ståndpunkter bör balansen i Dublinförordningen baseras på följande (se bilaga 4):

När det gäller ansvar:

- stabilt ansvar på 8 år
- skärpta regler för tillämpningen av kriterierna för fastställande av ansvarig medlemsstat
- Dublinförfarandena inleds efter registreringen
- kortare tidsfrister för alla etapper av Dublinförfarandena
- införande av meddelande om återtagande.

När det gäller solidaritet:

- rättvis mätning av asylbördan i varje medlemsstat
- automatiskt ekonomiskt stöd (per capita för sökande, personer som beviljats skydd och återvändande)
- automatiskt tekniskt och operativt expertstöd i fråga om asyl och återvändande
- riktat stöd för den externa dimensionen, styrt till tredjeländer som är ursprungs- och transitländer samt till länder som är första asylland och angränsande länder
- riktad tilldelning främst på frivillig basis, med starka incitament, och, som en sista utväg, på grundval av ett genomförandebeslut från rådet som en effektiv fördelningsgaranti.

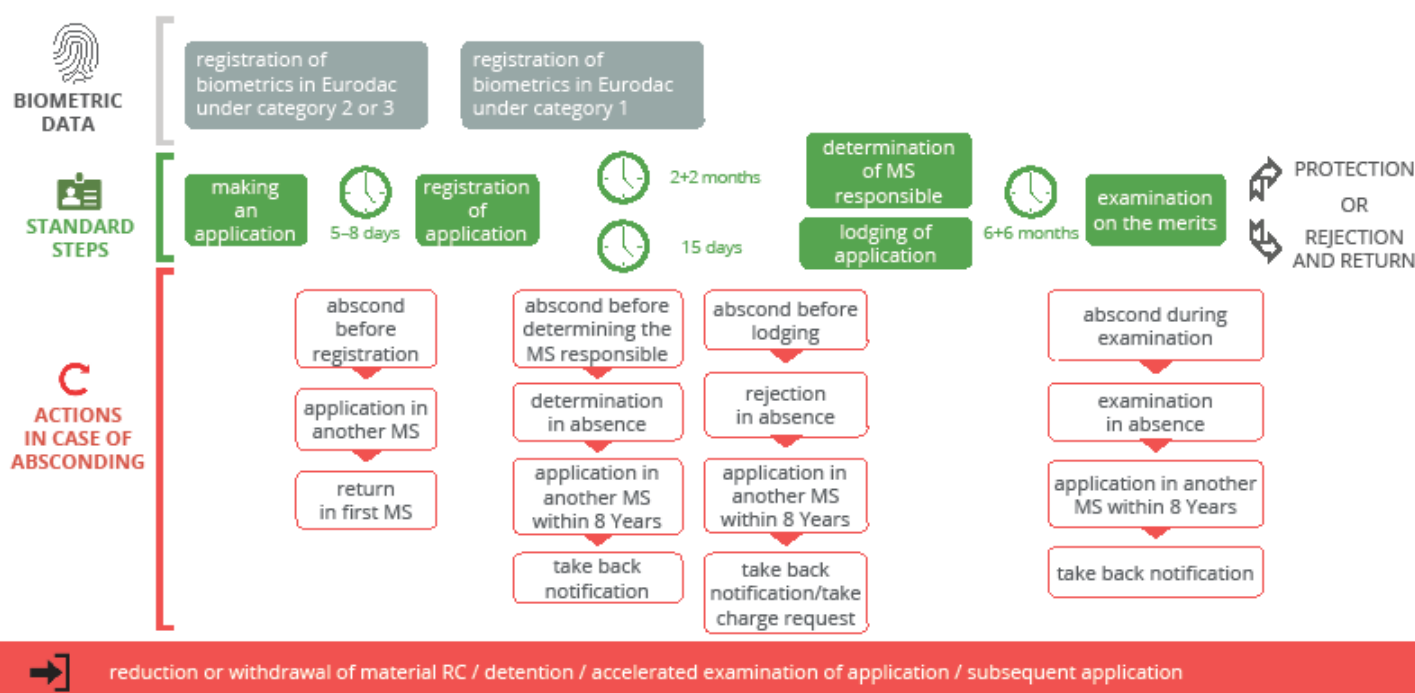
25. *Mot denna bakgrund uppmanas delegationerna att samtycka till att*

- *betydande framsteg hittills har uppnåtts när det gäller att finna en tillfredsställande balans mellan ansvar och solidaritet och säkerställa motståndskraft mot framtida kriser,*
- *det kompromissförslag som utarbetats av ordförandeskapet utgör en utmärkt grund för de förberedelser som ordförandeskapet för Europeiska rådet, i samråd med det roterande ordförandeskapet, och med utgångspunkt i det arbete som gjorts hittills, kommer att inleda efter rådets möte, inför mötet mellan stats- och regeringscheferna i slutet av juni, med inriktning på de viktigaste kvarstående frågorna.*

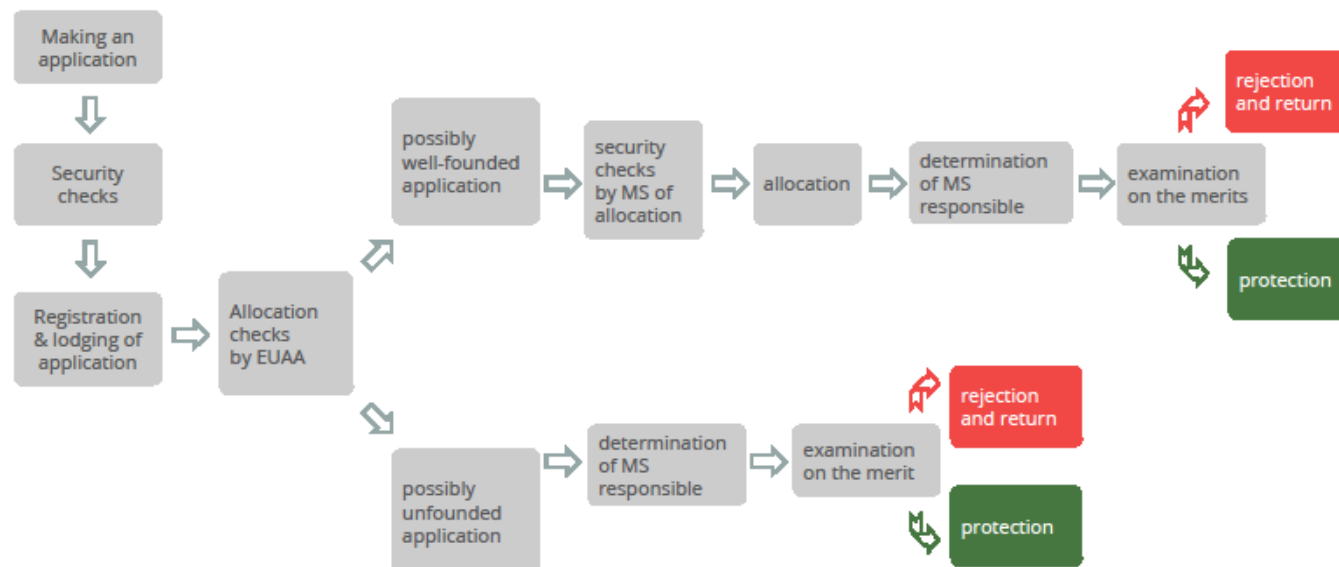
Beroende på resultatet av Europeiska rådets möte i juni bör ett förhandlingsmandat snabbt antas i syfte att inleda förhandlingar med Europaparlamentet så snart som möjligt.

New CEAS under normal circumstances

Streamlined for persons in need of protection, Rigid for asylum shopping

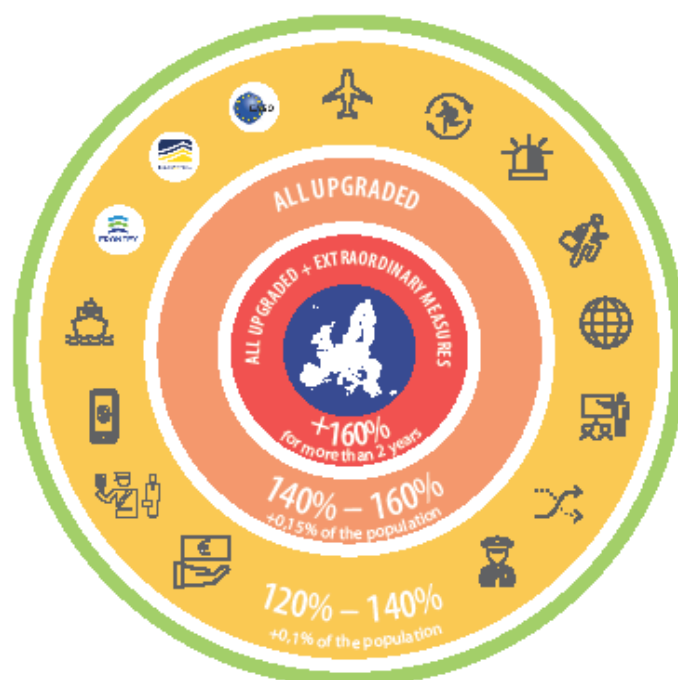
New CEAS effective procedures under crisis

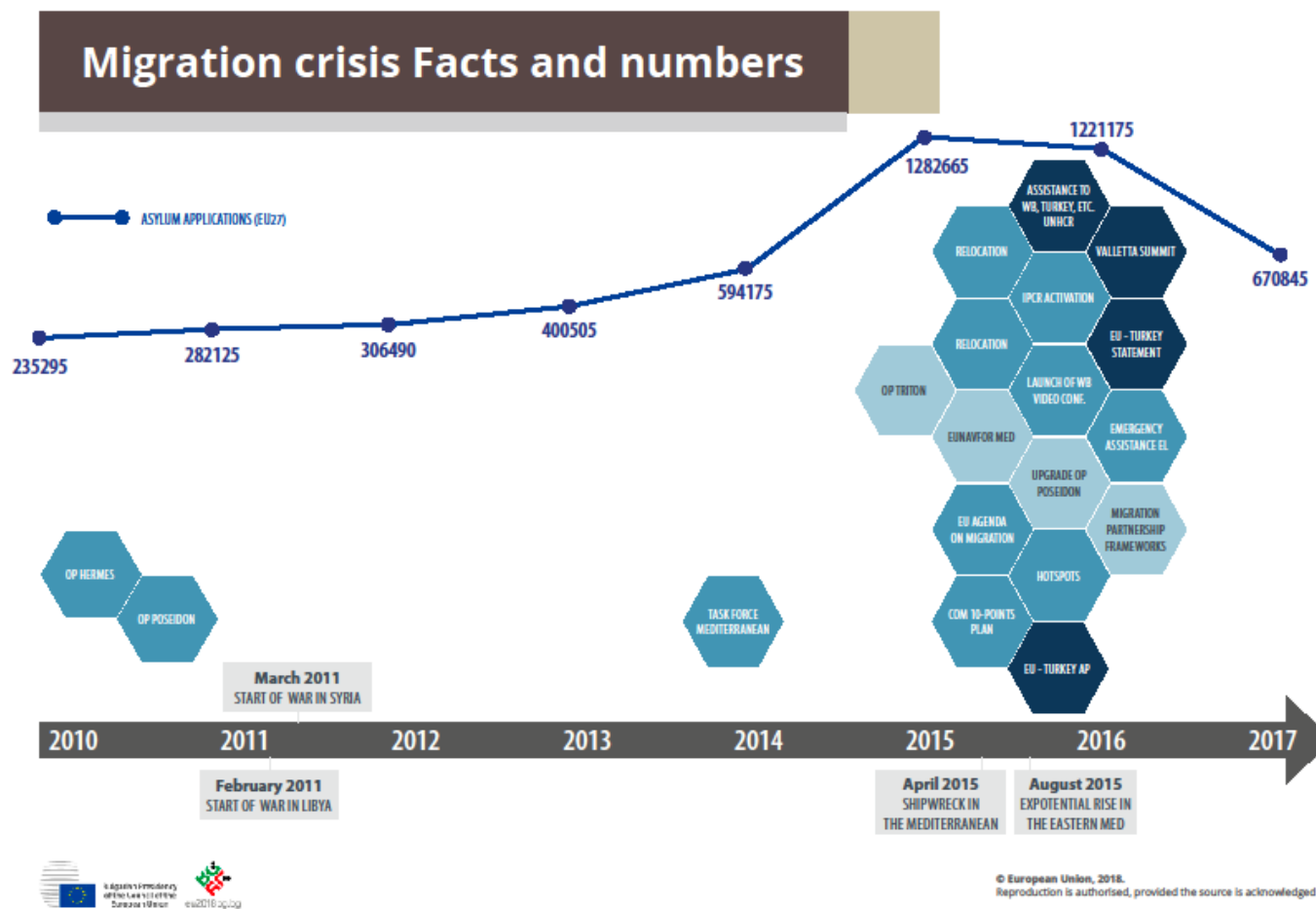
© European Union, 2018.
Reproduction is authorised, provided the source is acknowledged

New Dublin

PROTECTING EUROPE - REVERSING THE DYNAMICS

	EU REACTION IN CHALLENGING CIRCUMSTANCES		EU REACTION IN SEVERE CRISIS
LEAD	COM	COUNCIL	EUCO
TRIGGER	Automatically Immediate, targeted (simultaneously or individually)	Council decision	EUCO guidance
RESPONSE	 Financial support Expert support Technical support Operational support Returns Resettlement Emergency evacuation schemes Deployment of EMLOs Activating EU DEL Capacity building and training in 3rd countries Allocation Migrant smuggling Other measures	ALL UPGRADED	ALL UPGRADED + Extraordinary measures
ACTION	COM, EEAS, Agencies MS concerned different MS depending on willingness, possibilities and real needs	COM, EEAS, Agencies MS concerned all MS on all measures	According to guidance from EUCO

Main objectives of the reform

✱ Curbing secondary movements ✱ Alleviating burden from the front-line MS

To be applied by individual MS

RESPONSIBILITY	SOLIDARITY
<i>stable responsibility of 8 years</i>	<i>fair measurement of the asylum burden of every MS</i>
<i>strengthened rules for application of the criteria for determining the responsible MS</i>	<i>automatic financial support (applicants, beneficiaries, returns)</i>
<i>allowing the start of the procedures as of the registration</i>	<i>automatic expert, technical and operational support</i>
<i>shortened deadlines for all stages of the procedure</i>	<i>targeted support for the external dimension</i>
<i>introduction of take back notification</i>	<i>targeted allocation at all stages</i>

Overall outcome for the EU asylum system:

- ✱ Efficient and effective determination of responsible MS;
- ✱ Streamlined asylum procedures eliminating asylum shopping;
- ✱ Clear obligations for applicants and rigid consequences for non-compliance;
- ✱ Fully-fledged crisis mechanism for managing the system when under pressure;
- ✱ Clear criteria for levels of pressure on a MS's asylum system;
- ✱ Mechanisms for EU solidarity